

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/57/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200563
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8018200563.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a zo sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): VAN - Svidník, s.r.o., Festivalová 802/9, 089 01 Svidník, IČO: 31 668 241, právne zastúpený BENČÍK & PARTNERS ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, s.r.o., Františkánske námestie 4, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 680042697/2018/MH zo dňa 15. augusta 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/82/2018-61 zo dňa 27. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/82/2018-61 zo dňa 27. marca 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 680042697/2018/MH zo dňa 15. augusta 2018, ktorým Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 680062901/2017 zo dňa 28.12.2017.

2. Colný úrad Prešov rozhodnutím č. 680062901/2017 zo dňa 28.12.2017 rozhodol o prepadnutí tovaru 10 ks 1000-litrových nádrží s obsahom čirej tekutiny s vôňou liehu, pri ktorom sa odbornou expertízou vykonanou v nezávislom laboratóriu EUROFINS BEL/NOVOMANN s.r.o., skúšobné laboratórium Bratislava, Kollárovo nám. 9 dňa 13.6.2017 preukázalo, že sa jedná o 10 ks 1000 litrových nádrží s liehom, ktorý bol dňa 10.03.2017 u žalobcu zabezpečený rozhodnutím č. 680012298/2017 v prospech štátu z dôvodu, že žalobca v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Colného

úradu o zabezpečení zn. 680012298/2017 zo dňa 10.03.2017 neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k jeho zabezpečeniu. Konkrétne nepredložil Colnému úradu doklad preukazujúci pôvod a spôsob nadobudnutia predmetného liehu, keďže v posudzovaných vzorkách bola odbornou analýzou zistená prítomnosť denaturačných činidiel vo výrazne menších množstvách ako sú minimálne množstvá povolených denaturačných prostriedkov, ktoré určuje Vyhláška Ministerstva financií SR č. 538/2011 Z. z. o povolených denaturačných prostriedkoch, ich ustanovených množstvách na denaturáciu liehu, o požiadavkách na denaturáciu liehu a manipuláciu s denaturovaným liehom, o požiadavkách na jeho vlastnosti a o určenom účele použitia denaturovaného liehu (ďalej len „vyhláška MF SR č. 538/2011 Z. z.“) tak, aby sa predmetný lieh mohol považovať za denaturovaný.

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia úvodom poukázal na to, že žalobca deklaroval nadobudnutie zabezpečeného liehu faktúrou vyhotovenou v poľskom jazyku predloženou Colnému úradu dňa 21.12.2012 od spoločnosti - dodávateľa DAPHNE GROUP spol. s r. o., Štefánikova 100/64, Košice, v ktorej bol ako druh tovaru uvedený „úplne rektifikovaný denaturovaný etanol v súlade s nariadením KE 3199/93 zo dňa 22.11.1993. Spornou otázkou na posúdenie krajského súdu zostalo, či v konaní bolo dostatočne preukázané z podkladov predložených žalobcom, že predmetom kontroly je lieh (podľa tvrdenia Colného úradu) alebo rektifikovaný denaturovaný etanol (deklarovaný žalobcom predloženou faktúrou).

4. Krajský súd v súvislosti so stanovením množstva etanolu poukázal na protokol laboratória spoločnosti EUROFINS BEL/NOVAMANN, ktorý uvádza neistotu merania 2%. Z toho dôvodu rozdiely v stanovení obsahu etanolu vo vzorkách liehu podľa výsledku tretej expertízy, kedy obsah etanolu v desiatich odobratých vzorkách liehu osciloval v rozpätí 95,00 %- 96,59 % (rozdiel 1,59%) spadali do tohto rozsahu. Krajský súd mal z odbornej analýzy odobratých vzoriek liehu vykonanej laboratóriom FR SR dňa 11.09.2013, ako aj odbornej analýzy vykonanej dňa 13.06.2017 v laboratóriu spoločnosti EUROFINS BEL/NOVOMANN (Protokol o skúške č. 61116-61125/2017 zo dňa 16. 06. 2017) preukázané, že technický benzín, petrolej a denatónium benzonátu (ako denaturačné činidlá) sa v analyzovaných vzorkách predmetného liehu nenachádzal, a preto lieh, z ktorého boli vzorky odobraté, nebolo možné považovať za denaturovaný lieh, t. j. v danom prípade išlo o nedenaturovaný lieh v plnej miere použiteľný napr. na výrobu liehovín určených na ľudský konzum. Z toho jednoznačne vyplynulo, že Colný úrad nemohol žalobcom predloženú faktúru č. VF212077, vyhotovenú spoločnosťou DAPHNE GROUP dňa 20.12.2012 považovať za doklad preukazujúci pôvod a spôsob nadobudnutia zabezpečeného liehu, pretože táto potvrdzovala dodanie denaturovaného liehu, nie liehu vhodného na ľudskú konzumáciu ako to vyplynulo z vykonaných expertíz.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ zastúpený advokátom včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods.1 písm. g/ SSP a navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že správnej žalobe vyhovie, alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať trovy právneho zastúpenia.

6. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že nesúhlasí so závermi krajského súdu v napadnutom rozsudku a zotráva na tvrdeniach pertraktovaných v správnej žalobe. V jednotlivých bodoch kasačnej sťažnosti opätovne uviedol námietky, ktoré už boli pred krajským súdom, ako aj v administratívnom konaní použité.

7. Ako principiálny dôvod podania kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol nenariadenia pojednávania krajským súdom. Podľa názoru sťažovateľa nenariadenie pojednávania spôsobilo taký punc nezákonnosti rozhodnutia a evokovalo takú procesnú vadu v konaní prvostupňového súdu, pre ktorú je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť.

8. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 25.06.2019. Mal za to, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami uvedenými v žalobe, rozhodnutie riadne zdôvodnil a rozsudok, ako aj postup súdu spĺňa všetky náležitosti vyžadované SSP. Navrhol, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť zamietol a sťažovateľovi nepriznal náhradu kasačného

konania.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

10. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutí správnych orgánov, ktorými bolo rozhodnuté o prepadaní tovaru sťažovateľa, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

11. Kľúčovou otázkou v danej veci bola skutková okolnosť, či predmetom kontroly bol lieh s obsahom alkoholu 96,29% alebo rektifikovaný denaturovaný etanol, ako bolo uvedené vo faktúre od dodávateľa.

12. Kasačný súd poukazuje na rozsudok najvyššieho súdu 1Sžf/22/2015 zo dňa 27.09.2016, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100902/50992/2014/MH z 27.03.2014 spolu s rozhodnutím Colného úradu Prešov č. 1096293/592231/2013 z 10.12.2013 a vec im vrátil na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní bude potrebné, aby daňový orgán vykonal riadne zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutne potrebnom pre účely daňového konania a na jeho základe rozhodol. Najvyšší súd v uvedenej súvislosti ani nevyúčil v medznom prípade vykonanie expertízy celého, alebo vybraného súboru vzoriek „B“ správcom dane.

13. Správne orgány postupovali v intenciách rozhodnutia najvyššieho súdu a doplnili dokazovanie a vykonali expertízu vybraného súboru vzoriek „B“ v nezávislom laboratóriu spoločnosti EUROFINS BEL/NOVAMANN, ktorou bolo dostatočne preukázané, že technický benzín, petrolej a denatónium benzonátu (ako denaturačné činidlá) sa v analyzovaných vzorkách predmetného liehu nenachádzal, a preto prepravovanú tekutinu, nebolo možné považovať za denaturovaný lieh, t. j. v danom prípade išlo o nedenaturovaný lieh, ktorý spadá pod režim spotrebnej dane.

14. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s príhľadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku vzhľadom na to, že predmetná kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa krajský súd v rámci svojho konania nezaoberal.

15. K námietke sťažovateľa, že krajský súd nenariadil v danej veci pojednávanie, kasačný súd poukazuje na bod 59 napadnutého rozhodnutia krajského súdu, v ktorom krajský súd dostatočne odôvodnil svoj postup. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žiaden z účastníkov konania nepožiadaval o nariadenie pojednávania v danej veci a súd nevzhladol iný dôvod nariadiť pojednávanie, postupoval podľa § 107 ods. 2 SSP.

16. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods.

1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

17. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.